

نماینده جذاب آفریقا

شاید الجزایر به اندازه مصر و مراکش سابقه حضور در جام‌های جهانی را نداشته باشد اما در بین کشورهای عرب قاره آفریقا، کمتر تیمی به اندازه الجزایر در تاریخ جام جهانی توانسته بازی‌های جذابی را به نمایش بگذارد؛ بویژه در جام جهانی ۱۹۸۲ و در جام جهانی ۲۰۱۴ که آنها در هر دو دوره، المان فینالیست را به دردمسرا انداختند. غیبت در دو دوره اخیر جام جهانی با وجود حضور ستارگان مطرح فوتبال اروپا در ترکیب این تیم، فرصت قدرتمندی در جام جهانی را از ستارگان فوتبال الجزایر از جمله ریاض محرز گرفت، اما او در آخرین سال‌های دوران بازی خود و با هدایت پتکوویچ، سرمربی بوسنیایی فرصت حضور در اولین جام جهانی دوران بازی خود را پیدا کرده است. الجزایر در این دوره از جام جهانی، پس از افزایش سهمیه‌های قاره آفریقا توانست فرصت صعود را پیدا کند و باید دید قهرمان دو دوره جام ملت‌های آفریقا در این مسابقات به چه شکل به میدان خواهد رفت.

نحوه صعود چگونه بود؟

پس از شکست مقابل گینه در سومین بازی مرحله مقدماتی جام جهانی در منطقه آفریقا، الجزایر در هفت بازی بعدی به شش پیروزی و تنها یک تساوی رسید تا با ۲۵ امتیاز و به عنوان صدرنشین گروه خود جواز حضور در جام جهانی را کسب کند؛ برخلاف دوره گذشته که شکست در پلی‌آف صعود به جام جهانی، فرصت حضور الجزایری‌ها در قطر را از این تیم گرفت. البته که الجزایر با توجه به شکستی که در میانه راه تجربه کرد، باید برای قطعی کردن صعود خود به جام جهانی تا ماه اکتبر سال ۲۰۲۵ صبر می‌کرد و پیروزی ۳ برصفر مقابل سومالی در آخرین بازی‌های مرحله مقدماتی، صعود الجزایر را قطعی کرد.

از برزیل تا آمریکا

این پنجمین حضور الجزایر در جام جهانی خواهد بود و در آخرین حضور خود برای اولین بار موفق به عبور از مرحله گروهی شد. آنها در سال ۱۹۸۲ و اولین حضور در جام جهانی، تبدیل به نخستین تیم تاریخ جام شدند که با وجود پیروزی در دو بازی مرحله گروهی مقابل شیلی و آلمان غربی، در همان مرحله گروهی از دور رقابت‌ها کنار رفتند. حضور در جام‌های جهانی ۱۹۸۶ و ۲۰۱۰ برای الجزایر چندان موفق پیش نرفت اما در جام جهانی ۲۰۱۴ برزیل، فوتبال بار دیگر به الجزایر نظم داد. پیروزی ۴ بر ۲ مقابل کره جنوبی در مرحله گروهی و نمایش‌های قابل قبول برابر بلژیک و روسیه، الجزایر را به عنوان تنها تیم آفریقایی آسیایی جام جهانی ۲۰۱۴ راهی جام حذفی کرد و این تیم در یکی از زیباترین بازی‌های جام بیستم، برابر آلمان در مرحله یک‌هشتم نهایی قرار گرفت. جایی که پس از ۱۲۰ دقیقه بازی و در روز درخشش مائول نویر، آلمان موفق به پیروزی ۲ بریک مقابل الجزایری‌ها شد.

مدل بازی الجزایر چگونه خواهد بود؟

الجزایر پتکوویچ معمولاً با سیستم ۴-۲-۳ در زمین به میدان می‌رود؛ با حضور ریاض محرز در سمت راست خط حمله و محمد عمورا دیگر وینگر تکنیکی این تیم در سمت چپ. ویژگی‌های تکنیکی و هجومی عمورا با توجه به حضور خطرناک او در اطراف محوطه جریمه، یک نقطه قوت کلیدی برای الجزایری خواهد بود که تمرکز اصلی آن در حمله، روی ایجاد مثلث‌ها و بازی ترکیبی در کانال‌های کناری زمین است. تیم ملی الجزایر روی ارسال از کناره‌ها نیز تیم خطرناکی محسوب می‌شود و رقبای الجزایری باید به خوبی حواس خود را به این موضوع جمع کنند.

لحظه موعود مقابل اتریش

همگروهی الجزایر با اتریش در این جام، یکی از جذاب‌ترین اتفاقات مرحله گروهی جام جهانی ۲۰۱۴ را رقم زد، چرا که در جام جهانی ۱۹۸۲، اتریش و آلمان غربی که دو کشور هم‌زبان و همسایه هستند، در آخرین بازی مرحله گروهی به مصاف هم رفتند و در دیداری که با فاجعه خیزون مشهور شد، آلمان با یک گل اتریش را شکست داد تا با این نتیجه، هر دو تیم بالاتر از الجزایر به مرحله بعدی برسند. نحوه بازی آلمان و اتریش در این بازی فیفا را وادار کرد تا از جام جهانی ۱۹۸۶ به بعد، تمام بازی‌های دور سوم گروهی را به‌طور هم‌زمان برگزار کند. حالا پس از سال‌ها الجزایر فرصت انتقام از اتریش را پیدا کرد.

Group J

پنجمین حضور در جام جهانی

سرمربی: ولادیمیر پتکوویچ (بوسنی و هرزگوین)

کاپیتان: ریاض محرز

بهترین عملکرد: حضور در یک هشتم نهایی (۲۰۱۴)

رتبه در رده‌بندی فیفا: ۲۸

ستارگان: ریاض محرز (الاهلی)، حسام عوار (الاتحاد) و رایان آیت نوری (منچستر سیتی)

برنامه بازی‌ها:
چهارشنبه ۲۷ خرداد: آرژانتین - الجزایر ۴:۳۰
سه‌شنبه ۲ تیر اردن - الجزایر ۶:۳۰
یکشنبه ۷ تیر: الجزایر - اتریش ۵:۳۰

الجزایر، از «رسوایی خیزون» تا درخشش دوباره در فوتبال جهان

داستان تیمی که غرورش را هرگز نباخت

رقم بخورد.

آن شب، فوتبال آفریقا معنای تازه‌ای پیدا کرد. رسانه‌های اروپایی از «انقلاب فوتبال آفریقا» نوشتند و الجزایر تبدیل به نماد جسارت و اعتمادبه‌نفس قاره سیاه شد.

رسوایی خیزون: زخمی که فراموش نشد

با وجود پیروزی تاریخی مقابل آلمان، الجزایر قربانی یکی از جنجالی‌ترین اتفاقات تاریخ جام جهانی شد. در آخرین دیدار گروه، آلمان و اتریش نتیجه‌ای را رقم زدند که هر دو تیم را صعود می‌داد و الجزایر حذف می‌شد. پس از گل زودهنگام آلمان، دو تیم عملاً بازی را متوقف کردند و تنها پاس‌های بی‌هدف میان بازیکنان ردوبدل می‌شد.

هواداران حاضر در ورزشگاه فریاد «شرم‌آور» سر می‌دادند و رسانه‌های جهان از این مسابقه با عنوان «رسوایی خیزون» یاد کردند. الجزایر حذف شد، اما اعتراض جهانی به این اتفاق آن‌قدر گسترده بود که فیفا قانونی جدید تصویب کرد تا بازی‌های پایانی مرحله گروهی هم‌زمان برگزار شوند.

اگرچه الجزایر از جام جهانی کناره‌گیری کرد، احترام فوتبال جهان را به دست آورد؛ احترامی که هنوز هم از آن مسابقه یاد می‌شود.

فیفا به رسمیت شناخته نمی‌شد، اما برای مردم الجزایر معنایی فراتر از فوتبال داشت. بازیکنان این تیم در کشورهای مختلف مسابقه برگزار می‌کردند تا صدای استقلال‌طلبی الجزایر را به جهان برسانند. فوتبال در آن دوران، بخشی از مبارزه سیاسی و نماد مقاومت مردم بود. پس از استقلال در سال ۱۹۶۲، تیم ملی از قدرت‌های نوظهور فوتبال آفریقا تبدیل شد.

تولد یک قدرت آفریقایی

دهه ۱۹۷۰ آغاز دوران پیشرفت جدی فوتبال الجزایر بود. این تیم در بازی‌های آفریقایی و مدیترانه‌ای عملکرد درخشانی داشت و نسل با استعدادی از ستارگان فوتبال الجزایر ظهور کردند. اما نقطه عطف واقعی در تاریخ فوتبال این کشور، جام جهانی ۱۹۸۲ اسپانیا بود؛ توپنمندی که نام الجزایر را برای همیشه وارد تاریخ فوتبال جهان کرد.

الجزایر در نخستین مسابقه خود برابر آلمان غربی، قهرمان اروپا قرار گرفت؛ تیمی که همه انتظار پیروزی آسانش را داشتند. اما شاکردان لخصر بلومی و ریاض محرز با نمایشی تاریخی، آلمان را ۲ بر ۱ شکست دادند تا یکی از بزرگ‌ترین شکست‌های تاریخ جام جهانی

فرح حسابی! تیم ملی فوتبال الجزایر همیشه چیزی فراتر از یک تیم فوتبال برای مردم این کشور بوده است؛ نمادی از هویت، مقاومت و غرور ملی. «روایه‌های صحرا» یا همان «الخصر» در طول تاریخ خود بارها سقوط کرده‌اند، اما هر بار با قدرت بیشتری بازگشته‌اند. از تیم انقلابی FLN در دوران مبارزه با استعمار فرانسه تا نسل طلایی ریاض محرز، فوتبال الجزایر همواره با احساسات عمیق مردمی گره خورده و بخش مهمی از حافظه جمعی این کشور را ساخته است.

امروز الجزایر با پنج حضور در جام جهانی، دو قهرمانی جام ملت‌های آفریقا و نسلی تازه برای جام جهانی ۲۰۲۶، دوباره در آستانه اثبات خود قرار دارد؛ تیمی که هنوز خاطره تلخ «رسوایی خیزون» را در ذهن فوتبال جهان زنده نگه داشته است.

زبان استقلال الجزایر

فوتبال در الجزایر از اوایل قرن نوزدهم و با حضور اروپایی‌ها وارد این کشور شد، اما خیلی زود به ابزاری برای بیان هویت ملی تبدیل شد. در سال‌های مبارزه برای استقلال، تیم مشهور FLN متشکل از بازیکنان الجزایری شاغل در فرانسه تشکیل شد؛ تیمی که اگرچه از سوی

روایه‌های صحرا در اوج انگیزه می‌آیند

طنین انقلابی در دل شن‌زار

جهانی آسیب‌پذیر کرده است. دولت در دید ۲۰۳ برنامه‌هایی برای توسعه انرژی خورشیدی (کویر بزرگ، بهترین مکان برای پنل‌ها)، کشاورزی (خرما، مرکبات، غلات) و صنایع پتروشیمی دارد. مشکل اصلی نرخ بیکاری (بیش از ۱۵ درصد) و فقدان مسکن ارزان برای جوانان است.

رای، کابوس حرام و صدای اعتراض

اگر یک هنر الجزایر را در جهان منحصربه‌فرد کرده باشد، بی‌تردید موسیقی «رای» (Raï) است. رای در اوایل قرن بیستم در شهر وهران (Oran) و میان طبقات فقیر متولد شد؛ آوازی که از عشق و رنج روزمره با زبانی صریح می‌گفت. خوانندگان قدیمی مانند «الشاب خاله» (که بعدها با آهنگ Didi جهانی شد)، «الشاب مامی» و «رشید طه» صدای اعتراض نسل جوان علیه تابه‌های اجتماعی و سرکوب سیاسی بودند. در دهه ۸۰، رای توسط حکومت ممنوع اعلام شد اما محبوبیتش چنان بود که نهایتاً پذیرفته شد. امروز رای نه فقط یک سبک موسیقی که نماد هویت الجزایری در خارج از مرزهاست. یونسکو در سال ۲۰۱۵ رای را در فهرست میراث ناملموس ثبت کرد.

فوتبال: زخم‌های کهنه را مرهم می‌کند

تیم ملی الجزایر در جام جهانی ۲۰۱۴ به مرحله یک هشتم نهایی رسید و مقابل آلمان (بازی تاریخی ۱-۲) نمایشی فراتر از انتظار ارائه داد. اما بزرگ‌ترین افتخار، قهرمانی جام ملت‌های آفریقا در ۲۰۱۹ مصر بود؛ تیمی که با ریاضت و عرق، و با «ریاض محرز» کاپیتان در ترکیب، بالاخره طلسم ۱۹ ساله را شکست. سقوط از گروه در جام جهانی ۲۰۲۲ در قطر را وجود تساوی برابر آرژانتین قهرمان جهان (نازاحت‌کننده بود اما هواداران الجزایری دست از عشق خود بر نمی‌داشتند). فوتبال در الجزایر مانند موسیقی رای، پناهگاهی است برای فراموشی مشکلات اقتصادی و سیاسی و یادآوری اینکه «روایه‌های صحرا» همیشه می‌توانند طعم پیروزی را به کام مردم برگردانند. دفعه بعد که پیراهن سبز و سفید رویه‌های صحرا را دیدید، با هر تکل، آواز خالد را در گوش خود بشنوید: با هر دریبل، وزن رقص کتاب یاسمینا خضرا را حس کنید و بدانید که پشت هر گل، تمام آن یک میلیون شهید و دیوارهای سفید قصبه الجزیره، فریاد می‌زنند که ما هنوز زنده‌ایم و دست از آرزو بر نمی‌داریم.

سال‌های فراز و فرود

الجزایر چهار سال بعد در جام جهانی ۱۹۸۶ مکزیک حاضر شد، اما نتوانست موفقیت دوره قبل را تکرار کند و در همان مرحله گروهی حذف شد. پس از آن، فوتبال این کشور وارد دوره‌ای پرنوسان شد؛ دوره‌ای که با بحران‌های سیاسی و جنگ داخلی الجزایر نیز هم‌زمان بود.

با این حال، «روایه‌های صحرا» در سال ۱۹۹۰ و در خانه، بزرگ‌ترین افتخار قاره‌ای خود را جشن گرفتند. الجزایر با نمایش‌هایی درخشان، جزیره را در فینال شکست داد و برای نخستین بار قهرمان جام ملت‌های آفریقا شد. ورزشگاه مملو از تماشاگر الجزیره در آن شب تاریخی، تصویری فراموش‌نشدنی از اتحاد ملی خلق بود.

پس از آن، سال‌های دشواری آغاز شد. الجزایر جمال بلماضی را به عنوان سرمربی انتخاب کرد؛ تصمیمی که مسیر تاریخ فوتبال این کشور را تغییر داد. بلماضی تیمی ساخت که تلفیقی از نظم، تکنیک و شخصیت بود. در جام ملت‌های آفریقای ۲۰۱۹، الجزایر یکی از مقتدرانه‌ترین قهرمانی‌های تاریخ خود را رقم زد. آنها در مسیر قهرمانی تیم‌هایی چون سنگال، نیجریه و ساحل عاج را شکست دادند و در فینال نیز با گل بغداد بونجاح سنگال را مغلوب کردند.

ضربه آزاد تاریخی ریاض محرز مقابل نیجریه در نیمه‌نهایی، به یکی از ماندگارترین تصاویر فوتبال آفریقا تبدیل شد. الجزایر پس از ۲۹ سال دوباره قهرمان قاره شد و نسل محرز جایگاه ویژه‌ای در تاریخ این کشور پیدا کرد.

رؤیای ادامه‌دار روایه‌های صحرا

الجزایر در سال‌های اخیر همچنان یکی از قدرت‌های اصلی فوتبال آفریقا باقی مانده است. قهرمانی در جام عرب ۲۰۲۱ و صعود دوباره به جام جهانی ۲۰۲۶ نشان می‌دهد که پروژه بازسازی فوتبال این کشور همچنان ادامه دارد. امروز با حضور ستارگانی مانند ریاض محرز، اسلام سلیمانی و نسل تازه‌ای از بازیکنان جوان، الجزایر امیدوار است دوباره در جام جهانی شگفتی خلق کند.

اما شاید مهم‌تر از نتایج، هویتی باشد که این تیم در طول دهه‌ها ساخته است؛ تیمی که با حضور ستارگانی چون ریاض محرز، اسلام سلیمانی، سفیان فوولی و رایس مبولج، از چهاره‌ای متفاوت از فوتبال الجزایر نشان دادند. پیروزی ۴ بر ۲ برابر کره جنوبی، الجزایر را به نخستین تیم آفریقایی تبدیل کرد که در یک مسابقه جام جهانی چهار گل به ثمر می‌رساند.

سالم‌های فراز و فرود

تیم به مرحله حذفی جام جهانی را قطعی کرد. تقابل با آلمان در مرحله یک هشتم نهایی، بازگشت خاطرات ۱۹۸۲ بود. الجزایر نمایشی شجاعانه ارائه داد و آلمان قدرتمند را تا وقت‌های اضافه شکست داد. اگرچه بازی با شکست ۲ بر ۱ پایان یافت، اما رسانه‌های جهان از الجزایر به عنوان تیمی یاد کردند که آلمان را به مرز فروپاشی رساند. آن شب در پورتو لاکر، الجزایر اگرچه حذف شد، اما غرورش را دوباره به دست آورد؛ غروری که سال‌ها پیش در خیزون از آن گرفته شده بود.

نسل محرز و فتح دوباره آفریقا

پس از چند سال افت، فدراسیون فوتبال الجزایر جمال بلماضی را به عنوان سرمربی انتخاب کرد؛ تصمیمی که مسیر تاریخ فوتبال این کشور را تغییر داد. بلماضی تیمی ساخت که تلفیقی از نظم، تکنیک و شخصیت بود. در جام ملت‌های آفریقای ۲۰۱۹، الجزایر یکی از مقتدرانه‌ترین قهرمانی‌های تاریخ خود را رقم زد. آنها در مسیر قهرمانی تیم‌هایی چون سنگال، نیجریه و ساحل عاج را شکست دادند و در فینال نیز با گل بغداد بونجاح سنگال را مغلوب کردند.

ضربه آزاد تاریخی ریاض محرز مقابل نیجریه در نیمه‌نهایی، به یکی از ماندگارترین تصاویر فوتبال آفریقا تبدیل شد. الجزایر پس از ۲۹ سال دوباره قهرمان قاره شد و نسل محرز جایگاه ویژه‌ای در تاریخ این کشور پیدا کرد.

بازگشت بزرگ در سوئدان

در سال ۲۰۰۹، الجزایر دوباره به صحنه بازگشت. رقابت نفسگیر با مصر برای صعود به جام جهانی، میلیون‌ها نفر را در شمال آفریقا درگیر کرده بود. دو تیم در امتیازات برابر شدند و کار به بازی پلی‌آف در سوئدان کشید. در ورزشگاه ام‌درمان، الجزایر با گل تاریخی عنتر یحیی مصر را شکست داد و پس از ۲۴ سال دوباره راهی جام جهانی شد. آن مسابقه فقط یک پیروزی فوتبالی نبود؛ انفجار احساسات ملتی بود که سال‌ها انتظار چنین شبی را کشیده بود.

الجزایر در جام جهانی ۲۰۱۰ اگرچه موفق به گلزنی نشد، اما تساوی مقابل انگلیس و بازگشت دوباره به بزرگ‌ترین صحنه فوتبال جهان، روح تازه‌ای به فوتبال این کشور بخشید. در ورزشگاه ام‌درمان، الجزایر با گل تاریخی عنتر یحیی مصر را شکست داد و پس از ۲۴ سال دوباره راهی جام جهانی شد. آن مسابقه فقط یک پیروزی فوتبالی نبود؛ انفجار احساسات ملتی بود که سال‌ها انتظار چنین شبی را کشیده بود.

احیای غرور

چهار سال بعد، الجزایر بهترین نمایش تاریخ خود در جام جهانی را ارائه داد. نسل جدیدی با حضور ستارگانی چون ریاض محرز، اسلام سلیمانی، سفیان فوولی و رایس مبولج، از چهاره‌ای متفاوت از فوتبال الجزایر نشان دادند. پیروزی ۴ بر ۲ برابر کره جنوبی، الجزایر را به نخستین تیم آفریقایی تبدیل کرد که در یک مسابقه جام جهانی چهار گل به ثمر می‌رساند.

اولین و آخرین جام ریاض

در طول یک دهه اخیر و از زمان قهرمانی تاریخی لسترزسیتی در لیگ برتر ۲۰۱۶-۲۰۱۵ و الجزایر حول محور این بازیکن چیده شده اما ریاض به دلیل ناکامی در دو دوره مقدماتی متوالی، هنوز فرصت حضور در جام جهانی را پیدا نکرده و اولین حضور کاپیتان الجزایری‌ها در جام جهانی، می‌تواند به منزله آخرین حضور او در این رقابت‌ها نیز باشد. بازیکنی که سال‌ها با لسترزسیتی موفق به کسب عنوان قهرمانی در لیگ برتر انگلیس شده بود، در موج مهاجرت بازیکنان مطرح دنیای فوتبال به عربستان، راهی این کشور شد و به عنوان ستاره الاهلی، موفق شده در دو فصل اخیر به قهرمانی در لیگ نخبگان آسیا برسد. عیسی مندی مدافع حاضر در لیست الجزایر، تنها بازیکن تاریخ فوتبال ملی این کشور است که از محرز سابقه ملی بیشتری دارد و او به عنوان رهبر ترکیب تیم، انگیزه‌های زیادی برای جام جهانی خواهد داشت.

بازگشت با متخصص بوسنیایی

هدایت تیم ملی الجزایر در این دوره از جام جهانی برعهده ولادیمیر پتکوویچ بوسنیایی خواهد بود که در فوتبال ملی با دوران موفق حضورش روی نیمکت سوئیس شناخته می‌شود. سرمربی سابق لاتزیو که از سال ۲۰۱۴ تا ۲۰۲۱ روی نیمکت تیم ملی سوئیس حضور داشت و در تمام دوره‌های جام جهانی و یورو در این بازه تیم ملی سوئیس را به مرحله حذفی مسابقات بین‌المللی رساند، پس از جدایی جمال بلماضی روی نیمکت تیم ملی الجزایر نشست. سرمربی‌ای که در سال ۲۰۱۹ تیم ملی الجزایر را به قهرمانی آفریقا رساند اما در صعود به جام جهانی ۲۰۲۲ و درخشش در جام ملت‌های ۲۰۲۳ ناکام بود. پتکوویچ که توجه تیم‌های زیادی از آسیا و آفریقا را به خود جلب کرده بود، در اولین مسابقه خود روی نیمکت الجزایر متحمل شکست شد اما در ادامه راه توانست تیم متفاوتی را بسازد و الجزایر را به جام جهانی فوتبال برگرداند.

